

W ŚRODĘ DNIA 1. SIERPNIA 1810.

Zastępcy Prefekta Departamentu Krakowskiego ma ukontentowanie donieść Publiczności, o patriotycznym czynie W. Xiędza Ignacego Pokubiatto, Opata Hebdowskiego, w ofiarowaniu na potrzeby wojska narodowego, dukatów sztuk sto. Dar ten czyniąc, upięknit go ofiarujący listem dowodzącym przychylność swą do oyczyzny, i dość interesownym, aby go tu umieścić: — "Do Prześwietnego Rządu Królewskiego. — Kochałem od powzięcia rozumu oyczyznę moją; starałem się być jej użytecznym. Zawołany i użyty do służenia jej przez mojego Monarchę, służyłem wiernie i gorliwie przez przeciąg lat 24, póki ją sąsiadów nie zagrzebla przemoc. Dziś z radością ją oglądam z gręb powstającą, jednym z cudów Wielkiego Napoleona, i mężstwem dzielnych jej synów. Zgrzyblały starzec z żalem szuję, że służyć jej czynnie nie zdołam; ale chcąc, jak mogę jej być pożytecznym, co od potrzeb życia uszczędziłem, to na potrzebę czynnych oyczyzny obrońców dobrowolnie ofiaruję w summie 100 dukatów w złocie Hollenderskim. — W Wiedniu d. 4 Maia 1810. (Podp.) X. Ignacy Pokubiatto, Opat Hebdowski.

Wodzicki Z. P.
Wroński S. J.

Z Warszawy d. 21. Lipca.

Zagajenie postępowania d. 16 Lipca 1810, na którym oddany został medal złoty, uwieńczający rozprawę o przyczynach upadku była w Polsce.

Prócz spuściznę przez wojny, dzieją się w kraju naszym najszkodliwsze niszczenia ludu po wsiach i po miasteczkach przez częste ognie, i przez częsty upadek budyn. — Towarzystwo Królewskie Przyjaciół nauk pragnąc od tych nieszczęść kraj nasz uwolnić, a razem włościom przy tej swobodzie, którą im nadał Konfliktucya, opatrzyć w zdrowsze i wygodniejsze pomieszkania, w których stawianiu łączylaby się oszczędność, trwałość i bezpieczeństwo od ognia, wydało 1808 w miesiącu Marcu dwa zapytania:

Pierwsze, względem budowy wiejskiej w tej treści:

"Terazniejsze włościom w okręgu naszym chaty z chrostu, z trzciny, albo słomy plecione, gliną lub krowieńcem polepione, ciemne, ciasne, zimne, okopcone, na przeciw wiatrow i deszczow naciebi wystawione, te piekarnie, w których włościom w zimie współ ze swoim mieścić się musi dobytkiem, w których dym z piesa, prócz drzwi i okien, za-

dnego nie ma wyehodu, w których mieszka-
niec w czasie palącego się w piecu ognia, przy-
muszony albo na ziemi siedzieć, albo chodzić
z nisko pochyloną głową, żeby go dym nie
dusił, słowem, sata ta niłczemna budowa,
częstego przedstawiania, codziennego prawie
poprawiania potrzebująca, jest najniezdrow-
sza, najniewygodniejsza i cywilizacyi wie-
ku terażniejszego nie odpawłada. ,,

Widziemy w prawdzie gdzie niegdzie po
kraiu z cegiel murowane wloaki. Dowodzą
one dobrą intencyą właścicieli troskliwych o
polepszenie losu rolnika; ale on nie mający się
gdzie ogrzać, odziedzy swoiey wysuszyć, za-
wsze z ziębiony, na próżno do ciepłej chatki
wzdychając, nędzne w imie z całą szeladką
przepędza życie.

Dobro zatem powszechne kraiu wyciąga,
aby się obywatela tak ważnym poczęli zatrud-
niać przedmiotem, aby użytek własny, z o-
szczędności, z trwałości, z bezpieczeństwa od
ognia, połączyli z użytkiem włościanina, to
jest, z wygodą leżą jak największą.

Nie ma budowli, z jakiegokolwiek bądź
materiału, któraby nie była z pewnego wzglę-
du koraystną, a z drugiego względu niedogo-
dną. Na tem szuka, zaradzić zupełnie, lub
spacznie zmniejszyć takowe niedztałości.

Tak: co do budowniczych materiałow:

"Sciany z cegły paloney są naytrwalsze,
od ognia bezpieczne, suche, ciepłe; ale są
drogie. Rzadki właściciel jest w stanie czy-
nienia nakładow na całej wioski nabudowania.

"Sciany z Pruskiego muru mało są tańsze,
mogą być w cieplejszym od naszego kraiu z
pożytkiem stawiane; ale w naszym nie trzyma-
ją ciepła, i ustawa ch poprawek potrzebną.

"Sciany z niepaloney cegły, surowki,
są wszędzie nierównie tańsze, gdzie o glinę
nie trudno. W Krymie wszystkie są e y mu-

rowane domy, ale w Krymie klimat nierów-
nie od naszego cieplejszy; i choć tam nigdy
prawie zimy nie znają, przecież z przysposo-
bioney sobie na kilka lat surowki, w kształt
dużey posadzki, ustawiają wprzód mury na o-
koto pomieszań swoich, które tym czasem
na opasanie podworew ich, zamiast parka-
now służąc, na stołce, wiatry i ciągłe ciepłe
powietrze wystawione, potrzebney suchości i
trwałości nabierają. Ale w zimnym wilgo-
tnym kraiu naszym surowka nigdy się dosko-
nale nie wysuszy, ani oprócz zdola długo wil-
gotnemu naszemu powietrzu, częstym słotom,
panującej z ziemi wilgoci.

"Sciany z całkowitych albo łupanych ka-
mieniu polnych, w miejscach, gdzie o nie nie
trudno, są tańsze: ale nietylko w sobie trzy-
mają szkodliwą wilgoć, lecz i zimno wskroś
siebie praepuszczają tak, że nigdy domu dosyć
opalić nie można. Okazało doświadczenie,
iż wieśniacy, w takich domach mieszkać przy-
muszeni, z całą familią wymierali. Drudzy,
raczej wołeli na śniegu pod gołem niebem,
niż w takim domu mieszkać.

"Sciany z margielu, itu, gliny, rędziny,
siwki, czy to przez się samę w skrzynowaniu
ubitey, czy z plecionką chrościaną, są tańsze,
choć dość pracy trzeba w przygotowaniu
iey, częstym w dołach przerabianiem, przesy-
pywaniem plewami, i paździorami konopnem,
w m eszaniu z drobną słomą, lub z siercią, al-
bo krwią bydłą dla kleistości polewaniu i t.
d. Ale chociażby miały nadsienną wystawę,
czyli ckap naylepszey, nie wytrzymają długo
wewnątrz odwilży, deszczow, zimna, prędko
się w szpary duże rozsadzają i rozpadają.

"Sciany z drzewa, tam gdzie o nie nie
trudno, są tańsze i trwałe. Jeżeli z brusowe-
go grubego drzewa, są bardzo drogie; jeżeli
maś, jak pospolicie, z wierzchołkow drzew

stawiane, nie trzymają ciepła: wiatr i mróz wskróś przez nie przechodzi, a nadewszystko, na ognia przypadek naprzedczy[ą] wystawione.

" Ściany nakoniec z tłuſtey ziemi są najtrwalsze, najmniej kosztujące, od ognia brońące. Takowe ściany pod dobrym przykryciem prawie w kamień się przemieniają, tak dalece, że można wyrzynać na nich wszelkie ozdoby budowlane. Ten budowania sposób wiana Hiszpania Maurów, którzy go z Afryki wprowadzili. W południowej Francyi, w Sabaudyi, w Sawajcaryi widzieć można budynki z ziemi o kilku piętrach. Cała Irkucka Gubernia nie zna innych domów nad takie. Ale doświadczenia w Litwie, nadzieję obywatelów zawiodło, szczyry w takowych ścianach z łatwością gnieszczą się, tak często je wewnątrz w rozmaitym kierunku poźziurawiły, że ściany całkiem się zasunęły i rozsypały w momencie. Czemu tego nieszczęścia i tu nie doświadczają kraje? uczonym otwarte pole szukać przyczyn, i znaleźć r d. Dzieło P. Cointereaux pod tytułem: *Ecole d'Architecture rurale* przepisy bardzo dokładne do takiej budowy daje, o szeszurach nie nie wspominało.

" Co o ścianach, t. j. samo mówić można o dachach, mających wygody i niedogodności sobie właściwe.

" Dachy z paloney dachówki są najtrwalsze, od ognia zabezpieczające. Ale nie lada ściana ich ciężar utrzyma, i zbyt są kosztujące.

" Dachy z gontow, tarcic, darni, mniej od dachówek kosztują w krajach, gdzie lasy pobliskie; w krajach politych są bardzo drogie, i od ognia nie bronią.

" Dachy z darniny bronią od ognia, ale potrzebują tarcic, podwajają zatem wydatek, a tarcice pod darniną prędczy gniją, niż wystawione na słońce. Nadto, takowe dachy bar-

dzo mocnych ścisn potrzebują.

" Dachy sklezione, przez użycie szcębłów w balkowe fugi wprawionych wałkami przeplatanych i wylepionych, są satuczne, dozwajane, ale choćby kto majstra dostał umiejętnego robć takowe sklepniki, nie wytrzymałyby one naszych deszczów, naszych mrozów i naszych śniegów.

" Dachy ze słomy, lub trzciny są najtańsze; ale na ognia przypadek zbyt często wystawione.

" Dachy ze słomy, wprzód z gliną gęstą dobrze wymieszanej, od ognia bronią, ale tegoż krokwianego potrzebuja wiązania, bo ciężą tak jak dachówka; kosztu zatem wiele przysparzają.

" Dachy ze słomy, wewnątrz i zewnątrz gliną rzadką podrzucane, bronią od ognia; mniej kosztują, łatwiejsze do zrobienia; ale dla ciężaru swego potrzebują ścian na podmurkowanie, i gęstego wiązania krokwianego.

Co się zaś tyczy ogrzania chat wiejskich:

" Piece z kaffow, albo z cegły, mogą być dla oka okazale; ale są drogie, ciepła w chatach niedają, ustawniey potrzebują reparacyi, do której niezwycażony wieśniak. Nadto, dla gospodarskich potrzeb zupełnie niedogodne.

" Piece w kanały z cegiel na około pomieszkania, jakie się po oranżeryach robią, mieć powinnyby tę wygodę, że równie wszędzie ciepło utrzymują. Ale przy ścianach drewnianych bardzo są od ognia niebezpieczne, wyciągną w czasie wielkiego oszczędności, którego i jeszcze nasz wieśniak nie zna, i ostrożności wiekiej, i której właścicieln mieć nie może, codzienną za domem pracą zajęty.

" Piece dotąd używane, tak zwane plekarskie, są bardzo wygodne do pieczywa chleba, gotowania łaźni, ziół suszenia, ciepła dość w czasie dają, po wierzchu ich suszą się chu-

sty, a gospodarz zziębiony, od słoty całodziennej przemokły, często na nim nie tylko zpo-
 sząc, ale iak w łaźni przepotnieć może. Ale
 takowe piece nie grzeją nóg od dołu, a dym z
 nich choć przez otwor, naksztalt kotłina zro-
 biony, wychodzi, dość go lednak zostało w
 chacie, aby ściany i gospodarskie sprzęty o-
 kopeit.

"Piece ofietne, iakie się w Litwie i Kur-
 landyi lepią przy kłodołach, dla wysuszenia
 snopowego zboża przed młódbą, trzema skle-
 pieniami opatrzone, mają tę wygodę, że są od
 ognia bezpieczne, i trzymają ciepło od pory
 do pory; ale otwor ich najmniejszy o tćkieś jest
 w ziemi, do pieczywa chleba, gotowania ia-
 dła i innych gospodarskich potrzeb z trudnością
 i wielką niewygodą mogłyby być użyte.

"Towarzystwo przyłacił nauk tym spo-
 sobem wymieniwszy znaczniejsze niedogo-
 dności we wszelkiego rodzaju budowlach so-
 bie niewiadomych,

Zapytuje się:

"Nayprzód: domy włościańskie w kra-
 ju Xięstwa Warszawskiego stawiane, z iakiego
 materiału, i w iaki sposób byłyby naytrwal-
 sze, naytańsze, naysciepleysze, i od ognia
 przypadkow naylepiej bronące?,"

"Powtóre: iakim sposobem nayskutecz-
 niej zaradzić wzwyż wymienionym niedo-
 godnościom w użyciu materiału, który autor
 do swojej budowy obierze?,"

Spodziewa się Towarzystwo, że autor
 odpowiedzi posiadać będzie m cyseową wia-
 domość kraju, i w nim znajdującego się ma-
 teryału; że zaleceć naprzykład nie będzie dre-
 wnianych domow w krajach politych, ani ce-
 glanych, gdzie gliny braknie, ale stosować
 będzie budowę swię względnie do materia-
 łu w miejscu będącego.

Do rozwiązania tak ważnego pytania;

wezwato Towarzystwo wszystkich świątych, i
 gospodarskie doświadczenie mających męców,
 obowiązując aby przy posyłającej się rozpra-
 wie autorowie przyłaczyć raczyli abrys domu,
 ich zdaniem, włościanowi nayw ygodniejszygo.

Rozprawie naylepiej rozwiązującej za-
 gadnienie, przeznaczyło medal wartości ezer.
 zł. 50 z funduszu Xawiera Bohusza, Prałata
 Wileńskiego, godnego członka Towarzystwa.

Na takie zapytanie odebrało Towarzystwo
 dziewięć odpowiedzi. A e ośmiu z ich pisa-
 rzy nie ubiega się o nagrodę; a śadna z roz-
 praw nie obeymuie całego zagadnienia. Są tyl-
 ko przystane nad niektórymi częściami uwagi,
 i z doświadczeń zebrane wiadomości.

Towarzystwo Królewskie uprzeymie ie
 przyjęło, i Pisarzom ich swe publiczne oświad-
 cza podziękowanie. Nie zaniedbuie z nich po-
 ątkować, a dopełniając własnym doświadc-
 zeniem, rozwiązanie tych części, które w
 odpowiedziach dotkniętymi nie były, wygotowa-
 wało dla Publiczności opis budowy wiejskiej,
 odpowiadającej w wszystkich punktach ogło-
 szonemu zapytaniu. Ten będzie na teraźniej-
 szym posiedzeniu czytany:

Wzór takowej budowy rzeczywiście w
 Wilanow e własnym kosztem wystawia *Senat-
 or Woiewoda, Prezes Rady Stanu, szanow-
 ny Towarzystwa naszego Członek, Stanisław
 Potocki, mąż gorliwy o wszystko, co tylko ma
 w celu kraju dobro, albo ludzkości użyteczność.*

Drugie zapytanie w tych było wyrazach.

"Z iakich to pochodzi przyczyn, że w
 Polsce i w Litwie zarazy czyli pomorne
 bydło tak jest częsty, prawie niestający, a co
 lat kilka lub kilkanaście, ledwo nie wszystkie
 prowincye przechodzące?,"

"Czemu podobne strazy i upadek bydła,
 ani tak często, ani tak powszechnie, nie jest do-
 świadczanym w Anglii, Francyi i w Niemc

czek?.,

"Cayli na Ukrainie i na Wołoszczyźnie, gdzie się bydło w wielkich taborach, zawsze po ślepiach hoduje, tak często są zarazy i pomor na toż bydło, iak w innych prowincyach Polski i Litwy?.,

"Jakie spos. by koniecznie zaprowadzić potrzeba w hodowaniu bydła w Polsce, aby kray od podobnych zaraz i pomoru następnie zachować.

Rozprawie naylepiej rozwiązującej to pytanie Wyznaczony był medal ceny trzydziestu zer. złot. z funduszu Towarzystwa.

Zostawiony był autoróm rozpraw wybor języka Polskiego, Francuzkiego, Łacińskiego i Niemieckiego.

Na to zapytanie jest odpowiedzi pięć. Z tych cztery pełne są uwag dobrych, wiadomości w gospodarstwie bardzo użytecznych; ale nie odpowiadały na wszystkie punkta w zagadnieniu położone.

Odpowiedź mająca napis: *Nie dosyć jest mieć liczną oborę, trzeba żeby była w dobrym stanie. Nie bęzie zaś nigdy, gdy iey się wprzód należyta wygoda nieopatrzy.* (Kraśicki w Podstolim), objęła zapytanie w całości. — Rozwiązanie ws ystkie iey części z dokładnością. Dobra znajomość krajowego gospodarstwa, własne doświadczenia w hodowaniu bydła, są zasadami odpowiedzi pisarza.

Towarzystwo uważając, iaka z ogłoszenia tej rozprawy w kraju może być użyteczność: przekonane oraz będąc, że gdyby te wszystkie warunki, które ona w sobie zawiera względem obchodzenia się z dobytkiem, były w kraju naszymi zaprowadzone i zachowane, pewnie uwolnilibyśmy się od tak częstych zaraz i upadku bydła.

Z tych powodów Towarzystwo Królewskie tę rozprawę uwieszczyło, i autorowi na-

grode przeznacza. (*Już wiadomy w Nrze 59 gazety naszej.*)

Rapporta wydziału umiejętności o wspomnianych rozprawach, na centralnym posiedzeniu zdawane, i przez całe Towarzystwo przyjęte i potwierdzone, teraz czytaniem będą.

(*Reszta potem.*)

Z Drezna d. 17. Lipca.

D. 13 b.m. Pułkownik Langenau polecał z zleceniami naszego Monarchy do Paryża.

D. 14 wylechała Najjaśniejsza Cesarzowa Austryacka z Pilnitz na powrot do Töplitz. Odprowadza ją na miejsce Xzê Antoni i Xżna Tereffa. Król, w którego powozie znajdował się Minister gabinetowy, Hrabia Marsolini, odprowadził ją do pierwszej stacyi.

Z Madrytu d. 21. Czerwca.

D. 23 Maia wydał Najjaśniejszy Król wyrok, którym nakazane jest: 1) Zapis śmierci P. Augustyna Dubois ma być z Księgi kościoła Sagrario w Sewilli wydarty i śmierć iego tak zapisana: "W sobotę d. 18 Listopada 1809 umarł w tem mieście Podpułkownik jazdy, Don Augustyn Dubois, ofiarz nienawiści Jenerała La Romana, niechący iego wiadomości naśladować.", 2) Synowie Don Augusta Dubois, iak tylko do pewnych lat doydą będą w iednem z kollegiow umieszczeni i kosztem rządu edukowani. 3) Dona Klara de Torres, pozostała po nim wdowa, pobierae ma pensyą wdowy pułkownika.

Innym wyrokiem mianował J. K. Mość kapitanow i porucznikow w 10 batalionow straży miejskiej Madryckiej.

Z Sewilli piszą pod d. 29 Maia: Wojskowa komisya w Vexer de la Frontera pod rozkazami Xcia Belluny, skazała d. 16 Maia na śmierć Ant. Portuges, Krzysztofa Rofsi, muszyna i Jozefa Pepina, maytkow na korsar-

skim okręcie Francuskim Diablillo, za z boy-
stwo Poruczka Pellegrini i 3 innych młot-
ków i zaraz straconemi zostali. Z wyznania
ich pokazało się, iż Angielski konsul w Tan-
gerze, gdzie ten okręt zawinął, namowił ich
obietnicą 20,000 fr. nagrody, stopaniem officer-
skim i własności okrętu, jeżeli go do Gibraltaru
lub do Kadyksu zaprowadzą, do tego za-
boycstwa. Dla ich bezpieczeństwa dał im na
pismo *Salvo conducto*. Lecz zwierzność Tan-
gerska nie zważała na to pismo, kazała za-
boyców schwycić, którzy niekćć chcieli, i po-
mimo zabiegów konsula Angielskiego wyda-
nemi zostali C. K. Francuzkiemu i jenerałnemu
konsulowi, który odesłał ich zaraz do Vexer
de la Frontera.

Z Paryża d. 13. Lipca.

Najjaśniejsza Cesarzowa, znalazła się,
jak mówią, w nadziei, co sprawiło tu powsze-
chną radość.

Wiceadmiral Ganthcaume przybył do
Paryża i zasiada w radzie stanu. Admirał Al-
lemand dowodzi teraz na jego mieyscu flotę
Tulońską.

Podług wyroku Cesarzskiego pod d. 30
Czerwca zbiegowie marynarki, którzy znaj-
dują się teraz w Anglii lub przyjęli służbę na
nieprzyjacielskich okrętach, przypuszczonemi
są do udziału przebaczenia, jeżeli wyrażą żal
za swój przestępek. Za powrotem do Fran-
cyi powinni stawić się do służby.

Gazeta *Argus*, która w języku Angiel-
skim w Paryżu wychodziła, przestała od osta-
tniego tego miesiąca wychodzić.

Xżę, którym W. Xżna Toskańska d. 3
poswięziona została, otrzymał na chrzcie imiona
Hieronim Karol. Monitor ogłosił zapis jego
urodzenia.

W Florencyi zakładała synagogę. W
kraju Toskańskim będą 4 sądy handlowe, w

Florencyi, Prato, Liwornie i Sienie.
Rossyyski Ambassador, Xżę Kurakin,
wyszedł zupełnie z niebezpieczeństwa.

D. 8 b.m. Wicekról Włoski z matką
swoją przejechał przez Dole. Jedź'e przez
Genewę i pięknym gościńcem Simplon do Me-
dyolanu.

Rada wojenna uznała Wiktora Huguesa
jednomyślnością za niewinnego. Oskarżony
był 1) że nieużył wszystkich sposobow, jakie
tylko miał, do obrony powierzoney mu osady
Kaienny; 2) że kapitulował, dla ocalenia swo-
lego majątku. P. Prieur de la Marine uspra-
wiedliwił go zupełnie w 4 godzinney awę
mowie.

Professor Sartorius w Gettindze otrzymał
wyznaczoną na ten rok od Instytutu historycz-
ną nagrodę.

Wczorayszy dziennik państwa zawierał
artykuł następujący:

Nigdy dzienniki Angielskie nie zawierały
tyle fałszywych doniesień, jak od dni 15tu;
ponieważ lud Angielski nigdy nie był tyle
niespokojny; ponieważ rząd Angielski nigdy
nie miał tyle potrzeby oszukiwać umysły, jak
gdy chwycił się nierozsądnego systematu wo-
iowania sam na sam z Francją na stałym lą-
dzie! Żelazny rozsądek ludu Angielskiego
przewiduje wstyd i zniszczenie wojska An-
gielskiego w Portugalii; widzi, iż najszczę-
śliwszy wypadek byłby dla tego wojska,
gdyby zakończył się na klęsce, taką wojsko
pod Jenerałem Moore poniósł. Anglik przy-
zwyczajony jest aż nadto do wyrachowania
przygod i wypadkow, ażeby nie miał prze-
widywać, iż z wojny prowadzoney samo-
tnie przeciw Francyi nie może, jak tylko
wstyd i klęskę odnieść. Anglia ma wiele lu-
dzi zdrowego rozsądku, jak n. p. Grenwillo-
wie, Grejowie; lecz ci nie mają teraz żadne-

go do rządu wpływu. — Nie mogąc tedy odmienić publicznego mniemania, starała się oszukać go. To rozpuszczając, że Jenerał Sebastiani kapitulował; lubo wieść ta pokazała się zaraz zmyśloną, powtórzono ją jednak pod tysiącami sposobami: już pędzący muty, już kapitan przybyłszy do Kadyxu barki, zwiastowali wielką tę nowinę! To znówu trudnią się wojskiem Wellingtona: jest mowią ogromne, bo liczy 24,000 Anglików! tak dobrze wyćwiczonych, tak wielkie mających zaufanie w swoich wodzach, iż pobić mogą 70,000 Francuzów; dowiedziona bowiem jest rzeczą, iż jeden łądowy żołnierz Angielski wyrownywa w odwadze najmniej 4ma granaderom Francuskim! — Wojsko Francuzkie nie nie gada; ale oblega Ciudad-Rodrigo, robi przekop i wystrzelnie wyłom. Krzyki mieszkańców Ciudad-Rodrigo słyszeć się dają w obczę Lorda Wellington, który nie jest iak 6 Francuzkich mil oddalony; lecz zamknięte są na nie tury. Tak niegdys krzyki mieszkańców Madryckich usiłowały poruszyć Jenerała Moore, który ich nie chciał słyszeć, i Madryt w ego oczach wzięty został. Tak niedawno mieszkańcy Sewilli i Andaluzyi wzywali pomocy najwyższych swoich sprzymierzeńców, którym Welles'ey odpowiadał podług zwyczaju krajn swiego: *ratuycie się iak możecie!*

Stan rzeczy w Hiszpanii jest istotnie następujący:

Ze wojska Francuzkie i Angielskie stoją na przeciw siebie na granicach Portugalii; że Francuzi oblegają Ciudad Rodrigo; że Anglioy nie posiadają tego miejsca, i że przy swoim wielomowstw'ie wystawiają się na śmiech Entropy, jeżeli twierdza ta wzięta zostanie w pobliskości ich artyleryi. — Dzienniki Angielskie mówią się tyśiącznym sposobem prze-

muja listy, przepisują psakwile rokossanow, i zadają sobie wszelką pracę, aby wierzono, że wojska Francuzkie w Hiszpanii są tylko zbieraniną ludzi bezkrych, bez odwagi i niezających rzemiosła wojennego, pod dowództwem jenerałow niewiedomych i bez doświadczenia; że dobre jedynie wojska są Angielskie, Portugalskie i Hiszpańskie. Lecz gdy to mówią, wojska Francuzkie opanowały w oczach wojska Angielskiego Astorga, oblegają Ciudad-Rodrigo, Badsjoz i Kadyx; w Katalonii i Arragonii, wzięły Lerida, Mequinenza i Hóstalrich; wojsko Francuzkie w Arragonii oblega Tortosę, a w Katalonii Tarragonę. Wojska Francuzkie ukończyły pięć wielkich oblężeń i czynią pięć innych; zajmują prowindyę Hiszpańskie od południa do północy, od wschodu do zachodu, i wszędzie poskromią rozboie podniecane przez intrygi Angielskie.

Potrzeba, którą Anglioy mają, do pokrywanis prawdziwego stanu rzeczy, prowadzić ich dalej! Zmyślają rzekome listy Cesarza Napoleona do byłey Królowey obu Sycylii! listy śmieszne, wystawiające Cesarza, iakoby wymawiał się w nich tyśiącznym sposobem, i kiedy takowe bredne drukują, słyszeć się w Sycylii dają ich wystrzały na urwoę! i flotylla Neapolitańska okryła się chwiałą w oczach Króla swiego, pobiwszy flotę Angielsko-Sycylijską.

Względem spraw łądowych głoszą raz, iż zawierają pokoy z Rosyją, iż wybuchnie wojna między Francyją i Rosyją, iż nowa robi się kosłeya; drugi raz, iż Cesarz Napoleon ma taki i taki projekt przeciw spokojności Rosyi, &c. Wielkie mocarstwa stałego łądu spoią atoli codziennie bardziey swę związki pomiędzy sobą, i przekonują się co raz bardziey, iż byłoby nieroztropnością

bić się na Anglików. Jak skoro Ciudad-Rodrigo wzięte zostanie, klęska ta przymusi Anglików do powołania do stym rządu ludzi mądrzejszych, znających lepiej naturę źródeł i sił swego kraju, a zatem umiarkowańszych. Ci widzieć będą nagłą potrzebę umorzenia długów królewskich, przytłumienia namiętności i wroszenia światu pokoju. Podobnych wypadków spodziewać się jednak nie można od ludzi wyniosłych i niewiadomych, którzy nieznają lub nie chcą, co najszybciej usługa w Europejskiej kawiarni wie: że Angliki przeważają na wodzie, ale na lądzie nieznaczają.

Monitor umieścił następujący wypis z dziennika oblężenia Ciudad-Rodrigo. Ponieważ klasztor St. Croix był na przeszkodzie oblegającym, atakowało go przeto d. 24 Czerwca 300 grenadierów we dwie kolony z przodu i z tyłu. Gdy Kapitan Maltzen, prowadzący pierwszą kolonę dostał się pod bramę i zastał ją zamkniętą, kazał ją wyłamać, i dostał się razem z Kapitanem Francois do klasztoru, który drugą kolonę dowodził. Przybyli potem do drugiej bramy i kazali ją podobnie wyłamać. Hiszpanie ustąpili potem z niższej części klasztoru i udali się na wyższe piętra, z których żywo ognia dawali. Kapitan Francois został zabity, a Maltzen odebrał dwa postrzały. Nie opamiętał jednak placu boju, ale przedsięwziął środki do spalania klasztoru, nie oddał się poty, dla opatrzenia rann, poki mu się nie udało spalić prawie całego klasztoru i poki nie wiedział powiększej części spalonych oszańcowanych Hiszpanów. Oprócz Kapitana Francois jeden tylko człowiek z naszej strony zabity został i 12 też rannych. D. 25 opanowana została reszta stojącego ie-

szcze klasztoru i Hiszpanów wycięto. Potem zaczęły baterie dawać ognia. D. 26 wydalone zostały na powietrze g a d. 27 jeden skład prochowy w twierdzy, i miano nadzieję, że wyłom w kratce będzie zrobiony. D. 28 miała twierdza do poddania się być zwana.

Z Amsterdamu d. 17. Lipca.

Od czasu jak zostaliśmy Francuzami, Królewska gazeta tutejsza przybrała tytuł Monitora Amsterdamskiego.

Gdy Xzę Placency (Lebrun) Arcypodskarbi państwa, d. 14 Lipca, 21wszy rocznicy wzięcia Bastilli, tu wieźdzał, przyzywany był okrzykami: Niech żyje Cesarz! Tego samego dnia przedstawione mu były najwyższe rządowe władze; ministrowie, rada stanu, obecne tu członki ciała prawodawczego, i inne władze, iako też gwardya i wojsko wykonały przyśięgę wierności. Wojsko zawdzięło zaraz po przyśiędze trzechkolorową kokardę.

Wojska Francuzkie stoją ciągle po domach, i wraz z Hollenderskim wynoszą do 15,000.

Następcy W. Xięstwa Bergskiego pojechał wczoraj, w towarzystwie Jenerała Lauriston i innych osób, stąd do Paryża.

Papiery rządowe, które podniosły się były, spadły znowu cokolwiek.

Mowią, iż Najjaśniejszy Cesarz Napoleon na końcu tego miesiąca lub na początku przyszłego wjedzie do naszego miasta.

Królewska menażerya, która miała być wczoraj sprzedana, przewieziona zostanie do Paryża.

Radca stanu d'Hauterive przybył tu z Paryża.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W E SRODĘ DNIA 1. SIERPANIA 1810.

W przytomności JW. Stanisława Wodzickiego, Zastępcy Prefekta Departamentu Krakowskiego, wśród mnogich zatrudnień nie spuszczającego z oka i tej ważnej dobra publicznego gałązki, jaką jest edukacya młodzi, indszeń W. JX. Garyckiego, wysłużonego i Zastępcy Rektora Szkoły Głównej Akademii śpetyczney, iako też pierwszych Urzędnikow duchowaych, cywilnych, woyskowych i wielu szanownych pletci oboiey gości. W. Antoni Hlmonowski Pro-Rektora Szkół Przyglównych, Akademickich zagail Popisy Publiczne przemowia następując:

"Uczniowie Szkół Przyglównych Departamentowych stawiają chęcią popisaną się w pożytkach z nauk, przekonują się tem rzeczywistey o rządowey nad Szkołami Narodowemi opiece, kiedy dziś szanując przytomność Twoją JW. Zastępcę Prefekta Departamentu Krakowskiego, mając oblibny zaszczyt po odrodzeniu się wspólney Oyczyzny pierwiastki odniesionych korzyści Tobie poświęcić. — Dowód ten troskliwości, ile sprawi przyjemności Najlepsznemu Monarsze naszemu i Naywyższej edukacyney Magistraturze, tyle rozumiem, i przynieście rociechy i upewnienią całemu Obywatelstwu, że wycho-

wanie młodzi krajowey dla władz rządoweych nie jest obojętne, zwłaszcza: gdy ta nie podług przywidzenia esyiego, ale podług rozsądnego oświeconey i czuley Zwiersoności przepisu, nie w zakątnych domach, iak mówi Rollin, ale w oczach naroda i pod dozorem esuyego Rządu, nie od prywatnych lub obcych osób, ale od publicznych Nauczycielów i Rodaków w równey karności i zdaniach edukuje się w tem, co w młodych zaraz iey sercach zaszczyć może miłość Oyczyzny, znalomość kraju i praw iego, dobrowolną im podległość i smak w Rządzie, w którym żyć będzie. — Odpowiadając oni na przedmioty im wydane, dadzą poznać światłui i rozwadze Twoiey JW. Zastępcę Prefekta i szanownych gości, czego po synach swych Rodzisz, czego Oyczyzna spodziewać się będzie mogła po swoich przyszłych Obywatelach. — Nauczyciele przytomni, którym przewodniczyć po trzydziestu latach prze nauczycielskich na nowa powołany zostałem, połączyliśmy chęci naszymi stać się wierne mi przyiętym obowiązkom, od czego wszystko zależy, a gdy ieszcze słuowania nasze czulszą opieką Rządu wsparćmi zostaną, zawód ten prac dalszych będzie dla nas niekoleńczenie słodszym, a statecznie

świętym.,

Popisy te odprawiały się przez dni sześć tym porządkiem:

D. 23 Lipca roku 1810. Klasa I. z Nauki Chrześcijańskiej; obydwajowej; z języka ocyzkiego i łacińskiego; z tłumaczenia wypisów łacińskich moralnych; z Jeografii; z Historji Naturalnej o zw. erzetach; z Arytmetyki.

D. 24. Klasa II. z Historji Świętej; z Nauki obydwajowej; z języka ocyzkiego i łacińskiego; z tłumaczenia wypisów łacińskich moralnych; z Jeografii; z Historji starożytnej i naturalnej o roślinach, z Arytmetyki.

D. 25. Klasy III. z Grammatyki części III. języka ocyzkiego i łacińskiego; z tłumaczenia autorów klasycznych łacińskich; a Klasy IV. z tejże Grammatyki; z tłumaczenia autorów klasycznych; o początkach Wymowy.

D. 26 w klasie III. z Arytmetyki, początków Jemetryi, Mineralogii, w klasie IV. z Jeometryi, Algebry, Fizyki o ogniu; w klasie V. z Jeometryi, Algebry, Mechaniki, w klasie VI. z Logiki, i Jeografii Astronomiczno-Fizycznej.

D. 27 w klasie V. z Wymowy wolnej; w klasie VI. z Wymowy związanej.

D. 28 w klasie III. z Nauki Moralnej, Historji Starożytnej, Jeografii Starożytnej; w klasie IV. z Prawa Natury, Historji Polskiej do Epoki 4; Jeografii Nowożytnej o Europie; w klasie V. z Prawa politycznego, Historji Polskiej Epoki 4; z Jeografii Nowożytnej o Europie dalszy ciąg; w klasie VI. z Prawa Narodów, Ekonomiki politycznej, z Historji Nowożytnej i z Jeografii Nowożytnej o 3 innych częściach świata.

D. 28 od 3 godz. 15 z południa z języków Francuzkiego i Niemieckiego.

Nz. dniu 29 odprawiła się Msza S. prochyście w Kościele Akademickim S. Anny, na

podziękowanie Najwyższemu światu i wszelkiego dobra Dawcy za szczęśliwie dokonane Nauki, w którego Imie się zaczynały, po której nastąpiło *Te Deum*, z Benedykcyją i Asperyją. Nakoniec JP. Prorektor z gromadzeniem Nuncyuseli, udawszy się z Młodzieżą szkolną na Amfiteatr Szkół, przeczytał jej zdania z postępku Nauk, a przytęczywszy prześlrogi Oycowskie, rozchodząc się na czas bezmieszny, pożegnał.

Upraszają się zaś w tem miejscu Obywatele Rodzice, ażeby przez cau ośm kuynom swoim nie awodnie odesłali, choć do Szkół nadzień 29 Września b. r. jako normalny otwarcia Nauk.

Z Kassel d. 15. Lipca

Najjaśniejsi Królowie powrócili przed kilku dniami w dobiec zerowu z Paryża. Wczoraj odprawiła się pod prezydencyą Króla druga rada ministrów, tycząca się, i k. mowią, inteslow Hanoweru i innych ważnych przedmiotów.

Dziś w niedzielę odprawiła załoga tu-teysza w obecności Króla wielką mszę z ogniem.

Z Rzymu d. 3. Lipca.

J'e wszystko w świecie podlega odmianie, mamy tego świeży teraz dowod. W przeszłych wiekach widziliśmy z wszystkich okolic Katolickiego chrześcijaństwa przybywających kupmi do Rzymu pielgrzym w duch wnych, teraz wszystkie nasze goścince zapełnił na obecni Xiędzami i mniachami powasjąciami do swoich krajów. Dawniej nie było dnia, żeby na wie kim placu przed kościołem S. Piotra nie widziano processyt, teraz służy na obroty ośm tyśięcznej naszej załogi.

Wybieranie popitowych do woyska idzie w najlepszym porządku; młodzież sta-

wia się w przepisanym czasie, a wielu zasięga się na ochotników. Ogółem pomiędzy mieszkańcami tutejszemi pannoie dusz nasyłepię.

Z Konstantynopola d. 25. Maia.

Poszło tu wu stąd 7000 janczarow do obozu pod Szumla, gdzie W. Wezyr ma bardzo obronne stanowisko.

Wechabitom udało się w prawdzie oparować niedaleko Baffory, nad Perską odnogą, miasto Zabora, wraz z wyspą B hrein, pod którą potowiała się obficie perły; lecz za to Szerif Homowd, z rodziny Szerifa Mekki, postąpił z Jeneau aż do T jef, o 3 godziny drogi od Mekki; przedsięwzięcie ważne bardzo z tego względu, że mieszkańcy S. Miasta i nieurodzynych jego okolic poberają żywność powiększay części z okolic Tajef, i że przez nie ułatwiona także będzie zamierzona z Egiptu wyprawa od czerwonego m. rza przeciw Wechabit m. Wiele bardzo statkow przewieziono rozebrane z Keiru lądem przez pułyną Suez, które nad brzegami m. rza będą pozbilane i do przewiezenia wojska użyte.

Z Peterzburga d. 6. Lipca.

Tajny radca Hrabia Stackelberg mianowany jest nadzwycza tym postem przy dworze Wiedeńskim; m. ec będzie 20,000 rubli roczney płacy, 800 rubli na stół i dostanie raz na zawsze na urządzenie domu 5000 rubl.

Podług nowego etatu wyznaczono jest dla korpusu pazi w 70,958 rubli, nierachując 16,954 które od swego kapitału pobiera i z których odtraca się na dwie klasy i dodatek dla nauczycielow 4440 rubli; na zakupienie Książek i potrzebnych rzeczy dla klas 834 rubli, na bibliotekę, gabinet, &c. 695 rubli, na nagrody dla uczniow 500 rubli.

Z Londynu d. 6. Lipca.

(Przez Francuzą.)

W woysku Lorda Wellingtona w Portugalii widac niejakie pruszenia i obawiają się, aby Francuzi nie okrążyli prawego naszego boku i nie wtargnęli z południowey strony do Portugalii. Jenerał Hill pilnuie w prawdzie tego boku w 15,000 ludzi, przez połowę Anglikow, ale mniemają, iż za najpierwszem poruszeniem nieprzyziaciela przymuszony będzie cofnąć się do głównego korpusu. Tymczasem wydana jest w Portugalii nowa odezwa, zachęcająca lud do obrony kraju.

Amerykańscy marynkowie, których do naszej służby zasięgnięto, zrobili na końcu p. m. w liembie 100 wielkie zaburzenie w Liwerpoolu. W domu wernikowym powytlukali okna, popsuli sprzęty i wszystko, złapali jednego z uciekających we bawniakom wybili. Przewołana straż wojskowa poskromiła ich przecię i na okręty porzadzala.

Rozmaite Wiadomości.

Kilkunasta przybyłych do Rostoku Szwedow, powiadają, iż w Szwecyi podzielone są zdania. Cztery do pięciu znajdują się przeciwnych sobie partyi i obawiać się należą nieprzyjemnych krokow. Pierwsza i przeważająca partya jest za następcą z kwi Francuzkiej; druga za złożonym z tronu Królem lub jego synem; trzecia za Królem Duńskim; czwarta za bratem zmarłego następcy; piąta nakoniec za Xciem Oldenburskim, szwagrem Imperatora lub przyłączeniem się do R slyi.

Doniesienia z Tóplitz zapewniają, że Król Hollenderski pod imieniem Hrabiego St. Leu przybył d. 12 Lipca do tamtejszych lazarenek. Zdać się chceć najszybciej zachować inkognito; mieszkaniem najął u tamtejszego Lekarza Ambrozi. W towarzystwie jego znajdują się P. Blcis i Baron Jewer.

Na granicach Czeskich pokazała się bardzo zło ospa.

Podług gazety Magduburskiej polityka różniejsza równa się idącej z daleka grzmiącej i napelnionej palną materią chmurze. — W Peterzburgu spodziewają się teraz odmiany ministerium.

Zapewniają, że W. Xę Wirburski przeznaczony jest na wysoką godność.

Dnia 30 i 31 Lipca 1810.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Kieparzu sprzedawanych.

	Przednie. Średnie.		Poślednie		
W bankocetl:	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.	
Korzesz Pszenicy	80	—	72	—	68
— Żyta	60	—	56	—	54
— Jęczmienia	52	—	50	—	48
— Grochu	64	—	60	—	56
— Owsa	48	—	46	—	44
— Jagiet	124	—	122	—	108
— Rzepaku	—	—	—	—	—

DONIESIENIA.

Zastępca Prefekta Departamentu Krakowskiego. Nnucysse u uwiadomia, że w dniu 10 Sierpnia r. b. w wydziale żywności przed Radcą Prefekuralnym W. Woysiechem Litowskim odbywał się będzie licytacya na zakupienie 1482 korsy owsa do magazynu Krakowskiego na rzecz i rachunek Departamentu Radomskiego, za najniższą cenę dający otrzymać prawo dostawienia, każdy zaś chęć sprzedania mający w 10tej części wartości owsa dostawić się winnego czyli w zakład 2223 zł. pol. opatrzyć się winien.

Wodzicki, Z. P.

Wroński, S. G.

Prefekt Departamentu Krakowskiego do publiczney podaje do wiadomości, iż na dniu 13 Sierpnia r. b. odprawiać się będzie licytacya w celu wypuszczenia w jednoroczną dzierżawę wakującej Plebani Kozłowskiej. Mający więc chęć dzierżawienia, na powyższy termin do kancelaryi Prefektury Departamentu Krakowskiego zapraszają się, gdzie onymże cena Riskalna, iako też kondycye licytacyi i kontraktu oznajmione będą.

Stanisław Wodzicki Z. P.

Michał Wroński J.S.

List gończy czyli Obwieszczenie.

W dniu 8mym r. m. Jan Słysiński, z Profeltyi Kucharz, uciekł stąd na koniu kasztanowatym mającym lat dziewięć, z obe zniętymi uszami i grzywy konopiatey, wrobu matego, ukradł 40 czerw. zło. w złocie, pięć czerw. zło: w talarach, jednego Napoleonsdora, czterdzieści frankow w złocie, a pięć frankow w srebro w srebrze, trzy sztuki srebrne Rosyjskiego bicia po 8m złotych wartujące, i dziejęć sztuk różnych Holenderskich. Szwajcarskich i innych stary monety. Oprócz tego wziął pierścionek dyamentowy w Azur oprawy z kółkami kamyków, w którym jednego braku e, składający się, 50 talarow wartujący. Wziął także kilka kamizelek różnego koloru i spodni naakimowych ciolist. ch, osobliwie jedną kamizelkę w prążki niebieskie i białe poprzecznie nową. — Ten Kucharz wrobu był dobrego, cieni, najwyższy lat 23 mający, włosów czarnych, twarzy pociągłej, białey nosa cieniowego średniego; rąk brudnych, przystoyny, less ordyuarayna ma wymowę, choć jego jest popolity kark zniżyć, a nogami z góry stapać; kapeluszy jego czarny, pięć talarow kosztujący nowy, a wierzchu był szeroki a u spodu węższy, wstążką także czarną ściągniętą, miał płaszcz ciemno zielony barbasem cieniowo granatowy u podszty. Ten sam Kucharz ma brata rodzzonego nazwiskiem Kucharskiego, który podług swego zwyczaju nazwisko odmienia. — Służył dawnie u P. Kapitana Łęskiego, a potem u P. Podśedka Truszkowskiego, od których z pewne ma przy sobie służy swey kontrakty w tym roku kończące się, będzie miał przy sobie zapewne zaświadczenie, lecz zmślone, gdyż ukradł pieczęć, na której był wyrysowany Gienusz z cyfrą A. B. — Ponieważ n schwytania tego czł. w eka wiele Publiczności zależy, rekwirowane zatem zost ia wszelkie zwierzęta tej woysk we i wywilne, aby jego przytymać i do tutejszego Magistratu donieść lub kaszę odprawiać, a w każdym razie nagroda przyzwoita dla przytymu czo nat chmiast odestana można. — Dat. w Częstochowy d. 12 Lipca 1810 roku.

Jeziarkowski Burmistrz.